

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu z urzędu na posiedzeniu w dniu 9 marca 2026 r.,

w sprawie A. Z.

w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej

na podstawie art. 105 § 1 – 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

sprostować oczywistą omyłkę pisarską w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2026 r., w sprawie I KK 413/25, w ten sposób, że:

- w 8 wersie części wstępnej orzeczenia sformułowanie „wniosku obrońcy skazanej”, zastąpić sformułowaniem „wniosku prokuratora”;

- na stronie 2 uzasadnienia, w wersach 1 i 2 od góry słowa „wniosek obrońcy skazanej”, zastąpić słowami „wniosek prokuratora”, a w wersji 4 słowo „Obrońca” zastąpić słowem „Prokurator”;

- na stronie 2 w 13 wersji od dołu słowa „Wniosek obrońcy” zastąpić słowami „wniosek prokuratora”;

- na stronie 3 w wersach 3-4 od dołu sformułowanie „zasadność wystąpienia obrońcy skazanej” zastąpić sformułowaniem „zasadność wystąpienia prokuratora”;

- na stronie 4 w pierwszym wersie od góry wyraz „Obrońca” zastąpić słowem „Prokurator”.

UZASADNIENIE

Powyższym postanowieniem z dnia 3 marca 2026 r., Sąd Najwyższy uwzględnił wniosek prokuratora i wyłączył na podstawie art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. i art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, sędziego SN Pawła Kołodziejskiego od rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Adama Rocha od rozpoznania sprawy I KK 413/25.

Z powodu oczywistej omyłki pisarskiej we wskazanych wersach orzeczenia błędnie wskazano (w odpowiednich kontekstach), że autorem wniosku o wyłączenie był obrońca skazanej, a nie prokurator. Omyłka ta nosi charakter oczywistej, w związku z czym należało dokonać z urzędu jej sprostowania.

[J.J.]

[a.ł.]